

Kendelse af 26. november 2013 (J.nr. 2013-0035054)

Afslag på ansøgning om begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførelsesvirksomhed i Danmark.

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge, § 37, stk. 1, nr. 2 samt hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 7, § 25 og § 90, stk. 1, nr. 5.

(Lone Møller, Cato Baldvinsson og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 10. juli 2013 har advokat A på vegne af K1 I/S klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 1. juli 2013 har afslået en ansøgning om begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførelsesvirksomhed i Danmark.

## Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 1. juli 2013 hedder det:

**”Afslag på ansøgning om tilladelse til at udøve pengeoverførelsesvirksomhed**

### Sagsfremstilling

Den 7. marts 2012 modtog Finanstilsynet en ansøgning om begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførelsesvirksomhed fra virksomheden K1 I/S.

Da der manglede en række oplysninger og bilag i ansøgningen, herunder hvem der er ansvarlig for tjenesten, CV og dokumentation for relevant erfaring, samt en budgetprognose, havde Finanstilsynet en længere korrespondance med virksomheden.

Den 7. februar 2013 modtog Finanstilsynet virksomhedens hvidvaskforretningsgange, hvilket var det sidste der manglede i ansøgningen. Efter en gennemgang af forretningsgangene kunne Finanstilsynet konstatere følgende mangler:

- *Beskrivelse af hvilken form for legitimation som virksomheden accepterer*
- *Hvem er hvidvaskansvarlig*
- *Hvordan sker underretning til SØK*
- *Hvornår og hvordan undersøges mistænkelige transaktioner*
- *Kravene i forordning 1781/2006 skal uddybes*
- *Generel opmærksomhedspligt skal uddybes*
- *Hvordan foregår screeningen af EU's terrorlister?*
- *Hvad med opmærksomheden ifht. FATF's lister?*
- *Overvågning af transaktioner*
- *Transaktioner for tredjemand*
- *PEPs*

- *Skærpede krav til legitimation*
- *Undervisning*
- *Vil virksomheden kun operere med faste kunder eller vil det være muligt at være lejlighedskunde?*

Derudover henvises der i forretningsgangen til forældet lovgivning.

På denne baggrund kunne forretningsgangene ikke godkendes og derfor anmodede Finanstilsynet den 8. marts 2013 virksomheden om at indsende nye hvidvaskforretningsgange.

Den 1. maj 2013 modtog Finanstilsynet virksomhedens nye forretningsgange. Forretningsgangene havde fortsat følgende mangler:

- Forretningsgangen beskriver at virksomheden har både faste kunder og lejlighedskunder, men beskriver ikke forskellen.
- Skærpede krav til legitimation i højrisikotilfælde.
- PEPS

Og følgende afsnit var ikke tilstrækkeligt beskrevet:

- Screeningen af EU's terrorlister.
- Kravene i forordning 1781/2006.
- Generel opmærksomhedspligt.
- Transaktioner for tredjemand.
- Opmærksomheden og kravene ifht. FATF's lister.
- Underretningen til SØK.

### **Retligt grundlag**

#### Lov om betalingstjenester og elektroniske penge

§ 37, stk. 1. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet til en virksomhed, når

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark. Finanstilsynet kan endvidere give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har hovedkontor og hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 5,
- 2) virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder,
- 3) medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenesteaktiviteter opfylder kravene i § 18. Hvis virksomheden drives som interessentskab eller enkeltmandsvirksomhed, finder § 18 tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden personligt ansvarlige enkeltpersoner, og
- 4) betingelserne i § 38 er opfyldt.

### **Afgørelse**

Som det fremgår af § 37, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge (herefter BETL), skal en virksomhed have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder på hvidvaskområdet, for at kunne få en begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførselsvirksomhed i Danmark.

K1 I/S har 2 gange indsendt hvidvaskforretningsgange som var mangelfulde og derfor ikke i overensstemmelse med hvidvaskreglerne.

Finanstilsynet finder på denne baggrund, at K1 I/S ikke har hvidvaskforretningsgange, som er i overensstemmelse med hvidvasklovens regler og dermed heller ikke forretningsgange på alle væsentlige områder. Virksomheden kan derfor ikke få en begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførselsvirksomhed.  
...”

I klageskrivelsen af 10. juli 2013 har advokat A anført:

### **”Vedr. K1 I/S, afslag på ansøgning om tilladelse til at udbyde pengeoverførselsvirksomhed**

Som advokat for K1 I/S indbringer jeg hermed Finanstilsynets afgørelse af 1. juli 2013 for Erhvervsankenævnet med påstand om, min klient meddeles begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførselsvirksomhed.

Subsidiært nedlægges påstand om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i Finanstilsynet.

Jeg henviser til sagen og dennes bilag og vedlægger tillige kopi af mail af 1. maj 2013 fra undertegnede til Finanstilsynet ved B samt dennes svarskrivelse af 1. maj 2013.

Jeg bemærker til det heri anførte, at der ud over en efterfølgende erindringsmeddelelse ikke har været korrespondance af relevans med Finanstilsynet og at Finanstilsynet således har undladt at vejlede min klient i udformningen af retningslinjer for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Det fremgår af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

En sådan vejledning er udtrykkeligt efterspurgt i min mailskrivelse af 1. maj 2013, men er på intet tidspunkt modtaget.

Det fremgår af vejledning om lov om forebyggende foranstaltning med hvidvask af udbytte og finansiering til terrorisme kap. 4. pkt. 4.1.2 at det for mindre virksomheder er muligt at lempe kravene til forretningsgang og procedurer ud fra en risikovurdering.

Der er ikke i vejledningen angivet nærmere om på hvilke områder lempelserne kan ske eller i øvrigt hvilke minimumskrav, der skal være opfyldt, og det er ikke umiddelbart muligt via Finanstilsynets hjemmeside at indhente oplysningerne herom.

På min klients vegne gør jeg gældende, at de udarbejdede retningslinjer opfylder lovens og vejledningens krav og at tilladelse således burde være meddelt på dette grundlag.

Finder Finanstilsynet ikke at virksomhedens retningslinjer er tilstrækkelige, tilstrækkeligt klare eller fyldestgørende, anmoder jeg Erhvervsankenævnet om at hjemvise sagen til fortsat behandling i Finanstilsynet med pålæg til Finanstilsynet om at yde den fornødne vejledning.

...”

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 13. september 2013 udtalt:

” ...

### **1. Sagsfremstilling**

Finanstilsynet modtog den 7. marts 2012 en ansøgning om begrænset tilladelse til at udføre betalingstjenester (pengeoverførselsvirksomhed) fra K1 I/S (herefter virksomheden), jf. bilag 1, nr. 6. Ansøgningen manglende en række oplysninger og bilag, og virksomheden og Finanstilsynet havde en længere korrespondance herom frem til 11. januar 2013, hvor Finanstilsynet anmodede om virksomhedens hvidvaskforretningsgang, som var det sidste der manglede i ansøgningen, jf. bilag 2. Virksomheden fik inkl. en fristforlængelse frist til den 1. februar 2013 til at aflevere forretningsgangen, jf. bilag ....

Den 7. februar 2013 modtog Finanstilsynet virksomhedens hvidvaskforretningsgang, jf. bilag .... Finanstilsynet gennemgik hvidvaskforretningsgangen, som var mangelfuld:

*”Forretningsgangen henvender sig ikke til medarbejderne i virksomheden, og er meget overordnet. Forretningsgangen er på ingen måde tilstrækkelig. Jeg anbefaler, at virksomheden ser på Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven.*

*Forretningsgangen mangler:*

- *Beskrivelse af hvilken form for legitimation som virksomheden accepterer*
- *Hvem er hvidvaskansvarlig*
- *Hvordan sker underretning til SØK, (der står bl.a. at virksomheden har pligt til at undlade og gennemføre transaktion, hvilket ikke giver mening)*
- *Hvornår og hvordan undersøges mistænkelige transaktioner*
- *Kravene i forordning 1781/2006 skal uddybes*

- *Generel opmærksomhedspligt skal uddybes*
- *Hvordan foregår screeningen af EU's terrorlister?*
- *Hvad med opmærksomheden ifht. FATF's lister?*
- *Overvågning af transaktioner*
- *Transaktioner for tredjemand*
- *PEPs*
- *Skærpede krav til legitimation*
- *Undervisning*
- *Vil virksomheden kun opererer med faste kunder eller vil det være muligt at være lejlighedskunde?*

*Generelt skal forretningsgangen beskrive, hvordan alle de krav der står i hvidvaskloven opfyldes i denne virksomhed. Der henvises i øvrigt til en forældet lovebekendtgørelse."*

Finanstilsynet sendte pr. e-mail den 8. marts 2013 ovennævnte bemærkninger til virksomheden, og gav virksomheden en frist til den 22. marts 2013 til at indsende en ny forretningsgang. Finanstilsynet gjorde i e-mailen opmærksom på, at såfremt den næste forretningsgang ikke opfyldte hvidvaskreglerne, ville ansøgningssagen blive henlagt ...

Finanstilsynet rykkede den 19. april 2013 virksomheden, da Finanstilsynet endnu ikke havde modtaget den anmodede forretningsgang ...

Den 16. april 2013 henvendte virksomhedens advokat sig til Finanstilsynet og forespurgte til status på den første indsendte forretningsgang. Finanstilsynet svarede samme dato med henvisning til e-mailen sendt den 8. marts 2013 ...

Den 1. maj 2013 modtog Finanstilsynet det andet udkast til hvidvaskforretningsgang ... I fremsendelsesmailen var fremført:

*"Jeg vedlægger omarbejdede retningslinjer vedrørende hvidvask og terrorfinansiering og bemærker, at retningslinjerne er udarbejdet i medfør af Vejledningens kapitel 4, pkt. 2, da virksomheden kun beskæftiger få medarbejdere.*

*Det bemærkes med henvisning til din mail af 8. marts 2013 at såfremt der er forhold i Vejledningen som ikke findes opfyldt i retningslinjerne, er min klient indstillet på at tilpasse disse, men at det vil være uacceptabelt, såfremt ansøgningen henlægges. Det bemærkes i den forbindelse tillige, at der ikke ses at være udgivet nærmere retningslinjer for kapitel 4, 2. pkt. situationer, og at min klient ikke har modtaget nogen vejledning herom."*

Finanstilsynet gav den 1. juli 2013 afslag på ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, da virksomhedens anden hvidvaskforretningsgang stadigvæk var mangelfuld og ikke levede op til hvidvasklovens krav. Bilag er fremlagt af virksomheden.

## **2. Afgørelsens retlige grundlag**

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge fastsætter i § 37, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet til en virksomhed, når virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) fastsætter i § 1, stk. 1, nr. 7, at udbydere af betalingstjenester er omfattet af hvidvaskloven.

Af hvidvasklovens § 25, stk. 1, fremgår følgende:

*”De af loven omfattede virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomheds-, undersøgelses- samt noteringspligt, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejdere for at forbygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering. Der skal endvidere udarbejdes tilstrækkelige skriftlige interne regler om overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.”*

Af hvidvaskvejlednings kapitel 8.2.0 fremgår følgende:

*”Virksomheden skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler på hvidvaskområdet på de i punkt 7 (§ 25) nævnte områder. De interne regler bør tage udgangspunkt i virksomhedens egne forhold, dvs. risikoanalysen af virksomhedens forretningsmodel, kundetyper og produkter m.v. og beskrive, hvad der forstås ved hvidvask og terrorfinansiering, hvordan dette kan tænkes at forekomme netop i denne virksomhed og de krav, som gælder i henhold til hvidvaskloven. De interne regler kan bestå af en samling af dokumenter, der tilsammen udgør de interne regler. Der stilles ikke krav om, at der skal forelægges et samlet dokument, selvom dette ofte vil være anbefalelsesværdigt. Om ”tilstrækkelige” forretningsgange henvises til kapitel 8.5. om risikostyring.*

Af hvidvaskvejlednings kapitel 8.5 fremgår følgende:

*”Hvidvasklovens § 25, stk. 1, stiller krav om, at virksomheden har tilstrækkelige skriftlige interne regler bl.a. om ”interne kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation”, Risikostyring (”risk management”) er et passende samlet udtryk for disse aktiviteter. [...]*

*Virksomhedens risikostyring på hvidvaskområdet må tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og de risici, som der vurderes at være for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.*

*Virksomheden bør starte ”ovenfra” med at foretage en kvalificeret analyse af, i hvor høj grad dens forretningsmodel og forretningsomfang indebærer*

en risiko for, at virksomheden kan blive udsat for misbrug i form af hvidvask af midler, der hidrører fra kriminalitet, eller terrorfinansiering.

Risikoanalysen bør baseres på en risikovurdering af virksomhedens kundetyper, produkter, leveringssystemer, dvs. den måde, som virksomheden stiller sine produkter til rådighed for kunderne på (fysisk fremmøde, internet osv.), forretnings- og transaktionsomfang og geografiske risici.

Det er Finanstilsynets vurdering, at følgende faktorer indebærer en højere risiko for hvidvask og terrorfinansiering (eksemplerne er ikke udtømmende), medmindre der er tale om mere ubetydelige transaktioner:

#### 1. Kundeforhold

- *Kunder bosiddende i udlandet.*
- *Komplicerede konstruktioner/arrangementer bag virksomhedskunder.*
- *Generel usikkerhed om, hvorvidt de(n) person, virksomheden har kontakt med, handler på en andens (andres) vegne.*
- *Nystiftede selskaber med begrænset ansvar, som hurtigt opnår en meget stor omsætning.*
- *Særligt udsatte brancher, herunder pengeoverførselsvirksomheder og valutaveksling.*
- *Korrespondentbanker uden for EU/EØS.*

#### 2. Lande og geografiske forhold

- *Lande, som ifølge FATF vurderes ikke at have tilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.*
- *Lande, som er udsat for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger vedtaget af f.eks. FN.*
- *Lande, som ifølge pålidelige kilder, herunder Transparency International, er vurderet at have højt korruptionsniveau eller anden kriminel aktivitet.*

#### 3. Forhold vedrørende produkter, transaktioner og leveringskanaler

- *Private Banking.*
- *Distancekunde.*
- *Pengeoverførsel og valutavekslingsvirksomhed.*
- *Betalinger modtaget fra ukendte eller ikke forbundne tredjeparter.*
- *Virksomhedens samlede antal transaktioner og/eller transaktionsstørrelser er betydeligt set i forhold til virksomhedens resurser, hvilket vanskeliggør overvågning.*
- *Produktet indebærer, at kunden har mulighed for at foretage betydelige indbetalinger, enkeltvis og/eller i alt.*
- *Produktet indebærer muligheder for indbetalinger fra tredjemand.*
- *Grænseoverskridende transaktioner.*

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge fastsætter i § 90, stk. 1, nr. 5, at finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Af hvidvaskvejledningen kapitel 8.1.4 fremgår det:

*”For mindre virksomheder med kun en enkelt eller få ansatte, bl.a. udbydere af betalingstjenester og rådgivere (advokater, revisorer, udbydere af tjene-*

*nesteydelser til virksomheder, skatterådgivere m.fl.), vil det efter omstændighederne være muligt at lempe kravene til forretningsgange og procedurer ud fra en risikovurdering. Se herom i kapitel 8.3.”*

Af hvidvaskvejledningen kapitel 8.3 fremgår det:

*”Mange af de virksomheder, der er omfattet af kravene i hvidvaskloven, er mindre virksomheder med kun en enkelt eller få ansatte, typisk udbydere af betalingstjenester og rådgivere (advokater, revisorer, udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, skatterådgivere m.fl.), hvis kundekreds og produkttyper generelt ikke indebærer høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.*

*De skriftlige interne regler vil i sagens natur ikke være nær så omfattende i en virksomhed med få ansatte som i en virksomhed med mange ansatte, hvor ansvaret for de risikobegrænsende foranstaltninger er fordelt mellem flere. Uanset at der kun er en enkelt eller få ansatte, skal virksomhedens procedurer på området dog være skrevet ned, og disse procedurer skal være tilstrækkelige til at sikre, at de krav, som gælder for virksomheden og dens ansatte på hvidvaskområdet, overholdes. Virksomhedens risikoanalyse kan være kortfattet og indarbejdes i forretningsgangen.”*

Af forvaltningslovens § 7, stk. 1, fremgår følgende:

*”En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.”*

### **3. Finanstilsynets vurdering**

Det fremgår af § 37, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, hvis virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige områder. Virksomheder som ansøger om en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal i ansøgningsskemaet anføre, hvorvidt virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige områder. Dette var ikke udfyldt i virksomhedens ansøgningsskema.

En forretningsgang for overholdelse af hvidvaskloven anses for væsentlig, da udbydere af betalingstjenester kan få inddraget deres tilladelse, hvis de ikke overholder hvidvaskloven, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 90, stk. 1, nr. 5. Pengeoverførselsvirksomhed anses for at indebære en højere risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og derfor skal virksomheder som udfører pengeoverførselsvirksomhed have procedurer på plads som sikrer, at virksomheden ikke kan misbruges til hvidvaskning af udbytte eller finansiering af terrorisme.

Da Finanstilsynet den 11. januar 2013 anmoder om at se forretningsgangen for overholdelse af hvidvaskloven, er det ud fra korrespondancen med virksomhedens advokat klart, at en sådan forretningsgang enten ikke er udarbejdet på dette tidspunkt eller er meget utilstrækkelig. Der spørges i denne forbindelse ikke ind til udformningen af en forretningsgang.

Finanstilsynet anbefaler i sin e-mail af 8. marts 2013, at virksomheden bør se på Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven samt lister op, hvilke mangler der er i forretningsgangen. Finanstilsynet gør endvidere opmærksom på, at forretningsgangen ikke henvender sig til medarbejderne i virksomheden, og er meget overordnet. Finanstilsynet giver således en vejledning i, hvad forretningsgangen har af mangler og henviser til, hvor virksomheden kan finde vejledning til hvidvaskreglerne. Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven er på 131 sider og indeholder en grundig gennemgang af hvidvasklovens regler, herunder et afsnit om skriftlige interne regler (forretningsgange).

Virksomhedens advokat anfører, at Finanstilsynet ikke har ydet vejledning i at udarbejde forretningsgange i virksomheder med få ansatte.

Hertil skal Finanstilsynet bemærke, at hvidvaskvejledningen indeholder et afsnit som vedrører generelle krav til mindre virksomheder i kapitel 8.3, hvilket fremgår af indholdsfortegnelsen til vejledningen. Finanstilsynet anser i øvrigt ikke det i mailen af 1. maj 2013 anførte som en efterspørgsel efter en vejledning. Desuden har Finanstilsynet som nævnt gjort opmærksom på, at ansøgningssagen ville blive henlagt, hvis den anden forretningsgang ikke opfyldte kravene i hvidvaskloven. Ved fremsendelse af den anden forretningsgang, vil en sådan efterspørgsel under alle omstændigheder være for sen.

Da virksomheden først afleverer den anden forretningsgang 5 ½ uge efter den oprindelige frist, har virksomheden haft rig mulighed for at stille spørgsmål til Finanstilsynets hvidvaskvejledning inden den anden forretningsgang blev fremsendt.

Finanstilsynet har ikke på noget tidspunkt i forløbet om hvidvaskforretningsgangen modtaget spørgsmål fra virksomheden om, hvordan forretningsgangen skulle udarbejdes.

Afslutningsvis bemærkes, at hvidvaskvejledningens kapitel 4 er en oversigt over reglerne i hvidvaskloven, og at kapitel 8.1.4 omhandler muligheden for at lempe kravene til forretningsgange og procedure ud fra en risikovurdering, hvis virksomheden har få ansatte. En risikovurdering kan dog aldrig føre til, at forretningsgangen ikke indeholder beskrivelse af virksomhedens opfyldelse af kravene i hvidvaskloven. Dertil skal tilføjes, at virksomheden ved udarbejdelse af forretningsgange skal forholde sig til, hvordan hvidvaskreglerne skal efterleves i den pågældende virksomhed. Det fremgår ikke af den anden forretningsgang, at der er foretaget en risikovurdering. Der er emner som er listet op som mangler ved den første forretningsgang, som stadigvæk ikke er behandlet i den anden forretningsgang. Endvidere mangler en del emner at blive uddybet, som også anført i forbindelse med den første forretningsgang.

#### **4. Konklusion**

Det er Finanstilsynets opfattelse, at virksomheden har modtaget vejledning i hvad en hvidvaskforretningsgang skal indeholde samt modtaget specifik vejledning i, hvor den første forretningsgang var mangelfuld.

Finanstilsynet oplyste virksomheden i mail af 8. marts 2013, at ansøgning ville blive henlagt, såfremt den anden hvidvaskforretningsgang ikke levede op til hvidvasklovens krav. Finanstilsynet har i perioden frem til fremsendelse af den anden hvidvaskforretning ikke modtaget nogen henvendelse fra virksomheden om hvorledes en forretningsgang skal udarbejdes eller om hvordan hvidvaskvejledning skal forstås.

Finanstilsynet fastholder på denne baggrund afgørelsen af 1. juli 2013.”

Klager er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

### **Ankenævnet udtaler:**

Det fremgår af § 37, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet til en virksomhed, når virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder.

Det fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 7, at udbydere af betalingstjenester er omfattet af hvidvaskloven. Af § 90, stk. 1, nr. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge fremgår endvidere, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden ikke overholder hvidvaskloven. Ankenævnet tiltræder herefter, at virksomhedens overholdelse af hvidvaskloven er et væsentligt aktivitetsområde.

Erhvervsankenævnet tiltræder tillige, at de forretningsgange, som klager henholdsvis den 7. februar og den 1. maj 2013 indsendte i forbindelse med ansøgningen om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, ikke var i overensstemmelse med de i hvidvasklovens § 25 omhandlede krav til virksomhedens skriftlige interne regler. Ankenævnet har herved lagt vægt på, at heller ikke den senest fremsendte forretningsgang indeholder en sådan risikovurdering, som må anses at kræves i henhold til hvidvasklovens § 25.

Det fremgår af sagen, at klager i marts 2012 indgav en ufyldstgørende ansøgning om begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførselsvirksomhed, og at virksomheden herefter korresponderede med Finanstilsynet, der den 11. januar 2013 fastsatte frist til den 25. januar 2013 til udfærdigelse af en forretningsgang vedrørende hvidvask. Fristen blev på anmodning fra klagers advokat forlænget til den 1. februar 2013. Efter at klagers advokat den 7. februar 2013 havde fremsendt udkast til forretningsgang, meddelte Finanstilsynet den 8. marts 2013 advokaten, at forretningsgangen var mangelfuld med nøje specifikation heraf og med en anbefaling om, at klager benyttede sig af Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven. Fristen for fremsendelse af ny forretningsgang blev fastsat til den 22. marts 2013. Klagers advokat blev rykket den 11. april 2013 og meddelt fristforlængelse til den 19. april 2013 med oplysning om, at sagen i tilfælde af fristoverskridelse ville til blive henlagt. Efter at klagers advokat den 16. april 2013 havde forespurgt, hvorpå sagen beroede, svarede Finanstilsynet med henvisning til den tidligere fremsendte meddelelse af 8. marts 2013. Klagers advokat fremsendte den 1. maj 2013 omarbejdet forretningsgang med oplysning om, at klager var indstillet på at tilpasse forretningsgangen, hvis Finanstilsynets vejledning ikke var opfyldt.

Navnlig under hensyn til, at Finanstilsynet oprindelig meddelte frist for fremsendelse af forretningsgang til den 25. januar 2013, og til, at Finanstilsynet den 8. marts 2013 over for klagers advokat nøje beskrev manglerne i den først fremsendte forretningsgang og henviste til sin vejledning, finder ankenævnet, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets afgørelse som følge af, at tilsynet ikke har opfyldt sin vejledningspligt.

Ankenævnet tiltræder herefter, at Finanstilsynet har afslået at meddele klager begrænset tilladelse til at udføre pengeoverførselsvirksomhed.

Ankenævnet stadfæster derfor Finanstilsynets afgørelse af 1. juli 2013.